

V Plzni dne 8. května 2012

POSUDEK VEDOUČÍ PRÁCE NA DIPLOMOVOU PRÁCI

MARTINA SCHULHAUSERA

„NĚKTERÉ FORMY TRESTNÉ SOUČINNOSTI“

Předložená diplomová práce je zaměřena na problematiku trestné součinnosti, což je téma stále zajímavé jak teoreticky, tak z hlediska právní praxe, a rovněž aktuální, zejména (ale nejen) s ohledem na problematiku organizované kriminality. Z tohoto pohledu lze výběr tématu hodnotit velice kladně.

Diplomová práce o 62 stranách vlastního textu je v souladu se schváleným zadáním členěna do sedmi hlavních částí: 1. Úvod, 2. Pojem trestného činu, 3. Historický exkurz, 4. Charakteristika trestné součinnosti, 5. Vybrané formy trestné součinnosti, 6. Srovnání právní úpravy ČR s vybranou zahraniční právní úpravou, 7. Závěr. Práce dále obsahuje anglické shrnutí a seznam použité literatury a pramenů. Systematika práce je logická a naprosto přiměřená zvolenému tématu.

Práce byla v souladu s pokynem děkana č. 23D/2011 zkontrolována s využitím anti-plagiátorského systému Thesis, který nezjistil žádnou shodu s jiným dokumentem. Je třeba též konstatovat, že diplomant řádně odkazuje na použitou literaturu a jiné prameny.

Z formálního hlediska je práce na solidní úrovni, jen jazyková stránka by místy snesla určitou korekci, zejména pokud jde o stylistiku. Nejde však v převážné většině o chyby zásadního charakteru.

Po obsahové stránce je nutno ocenit zejména snahu diplomanta zapracovat do svého výkladu příslušnou judikaturu a samozřejmě i další zdroje tak, aby dospěl k hlubší analýze zpracovávané problematiky. Za stěžejní části práce lze považovat kapitoly čtvrtou a pátou, kde se diplomant věnuje charakteristice trestné součinnosti jednak z obecnějšího pohledu, jednak podrobněji analyzuje vybrané formy trestné součinnosti, především organizovanou zločineckou skupinu a problematiku organizovaného zločinu jako takového. Spíše přehledově se pak zabývá dalšími zvláštními formami trestné součinnosti (podněcováním k trestnému činu, schvalováním trestného činu, nadřováním, nepřekažením trestného činu, neoznámením trestného činu, a také podílnictvím a legalizací výnosů z trestné činnosti). Zajímavá je také kapitola věnovaná zahraničním právním úpravám trestné součinnosti. Diplomant se zde zaměřil na anglickou a americkou úpravu, které jsou právní úpravě české poněkud vzdálené, což ovšem jistě není na závadu, spíše naopak.

Jak již bylo naznačeno výše, zvolené téma je zpracováno na slušné úrovni. Lze ocenit např. velmi dobrou pasáž týkající se zániku trestnosti účastenství za situace, kdy k spáchání činu došlo nezávisle na dřívějším přispění k činu. Zajímavé a poměrně obsažné jsou též kapitoly věnované organizovanému zločinu, včetně problematiky terorismu, kde se diplomant snažil postihnout jak trestněprávní, tak kriminologické a kriminalistické aspekty.

Určitým nedostatkem jsou některé ne zcela přesné či nedotažené formulace – např. na str. 17, kde se objevuje „pokus návodu“. Tento institut české trestní právo nezná, což samozřejmě neznamená, že jej diplomant nemohl použít, ale v takovém případě je třeba ho zároveň výslovně označit za přípravu ve smyslu § 20 TrZ.

Na str. 19-20 se diplomant zabývá případy, kdy pachatelé nezávisle na sobě páchají stejný trestný čin na stejném místě, aniž by o sobě věděli. Bylo by jistě na místě tyto případy pojmenovat ustáleným termínem. Zároveň by bylo vhodné doplnit výklad i o další případy zdánlivé součinnosti, resp. zdánlivého spolupachatelství.

Pokud jde o partii věnované trestnému činu nadržování, nebylo by na škodu se v této souvislosti zmínit též o otázkách vázících se k problematice nadržování ze strany advokáta.

Na str. 50 mohl diplomant blíže vysvětlit poslední odstavec zaměřený na spáchání trestného činu podílnictví v cizině.

Jistým nedostatkem práce jako takové je pak absence většího zastoupení vlastních názorů či myšlenek diplomanta ohledně zpracovávaného tématu. To se projevuje plně v závěru práce, který svou podstatou není závěrem, ale jde spíše o jisté resumé. Chybí zde jakékoli zhodnocení analyzované právní úpravy nebo alespoň přehled nejdůležitějších poznatků, ke kterým diplomant dospěl, a zaujetí nějakého stanoviska k nim apod. Kvalita závěrečné kapitoly tak snižuje úroveň celé, jinak velmi solidní práce.

Celkově lze předloženou diplomovou práci s ohledem na výše uvedené hodnotit přes zmíněné výhrady pozitivně. Diplomant svůj diplomový úkol jistě splnil, byť mohl být v některých ohledech důslednější. Předložená diplomová práce je však rozhodně způsobilá pro ústní obhajobu, ke které práci doporučuji.

Otázky pro obhajobu:

1. Zdánlivá trestná součinnost
2. Problematika nadržování ze strany advokáta

Návrh klasifikace: velmi dobře až dobře

JUDr. Simona Stočesová, Ph.D., LL.M.